

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15—'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16—'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αστικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ.

Εἶναι οἰκτρὰ παρῳδία αἱ κοινωνικαὶ ἀπόκρως τῶν πολιτικῶν ἀπόκρως. Δὲν μιμοῦνται οἱ πολιτικοὶ τοὺς προσωποδοφόρους· οἱ προσωποδοφοροὶ μιμοῦνται τοὺς πολιτικούς, ἀπὸ 'πάνω ἕως κάτω.

Τί ἦσαν τὰ καρναβάλια τῆς Βενετίας, τί εἶναι τώρα τὰ καρναβάλια τῆς 'Ρώμης καὶ τῆς Λειψίας, τί θὰ εἶναι καὶ αὐταὶ αἱ ὀνοδρομῖαι, σακκοδρομῖαι καὶ χοιροθηρίαι, ἅς διατύπωσεν εἰς κόκκινον πρόγραμμα ὁ δήμαρχος Κερκύρας, ἀπέναντι τῶν χαριστάτων προσωποδοφοριῶν ἅς τελεῖ ἡ 'Ελλάς διαρκῶς, χωρὶς κανένα διάλειμμα, χωρὶς οὔτε grand, οὔτε petit geos ἀπὸ τῆς ἐνδόξου μεταπολιτεύσεως, ἥτις καὶ αὐτὴ, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, ἦτο μεγάλη, καλῶς διοργανισθεῖσα μασκαράτα ;

Καὶ τί εἶναι **μασκαράς** ; Ὁ γελοιογράφος τῆς πραγματικότητος.

Τότε λοιπὸν ὁμολογῶ πρὸ τῆς κολοσσαίας προδοσικίδος σου, Μπένη, ὅτι εἶχον ἄδικον ἄλλοτε νὰ γράψω τὴν πολύκροτον μου φράσιν, ἥτις με ὠδήγησεν εἰς τὸν Γκαρμπολᾶν ὅτι

εἶμεθα ὅλοι 'Ραμπαγάδες

καὶ δίκαιον σὺ διότι ἀνακρίνας με δὲν με ἀπέλυσες, οὔτε μ' ἐζήτησες συγγνώμην, διότι

εἶμεθα ὅλοι μασκαράδες.

Δὲν βλέπω πῶς ἠδυνάμεθα νὰ εἶμεθα πλέον τέλειοι προσωποδοφοροί.

Εἶναι ἀληθές ὅτι οὔτε κουδούνια φέρομεν, οὔτε φτερά, καὶ μολονότι ἀπ' αὐτὰ μᾶς ἐπρομήθευσε κατ' αὐτὰς ἡ 'Αβυσσινία, οὔτε ζαχαρωτὰ καὶ ἄνθη βραίνομεν — μολονότι καὶ αὐτὰ καὶ ἐκεῖνα ἐνίοτε κάμνομεν—οὔτε προσωπεῖον ἔχομεν μεταξωτὸν ἢ συρμάτινον οὔτε κέρατα ἐπὶ τῶν κεφαλῶν μας, οὔτε εἰς καμήλους μεταβαλλόμεθα ἢ εἰς πτηνὰ ἢ εἰς μινω-

ταύρους, ἀλλὰ ὅλα αὐτὰ δὲν σημαίνουν τίποτε· ἀκριβῶς δὲν φέρομεν **μουσοῦραν**, διότι τὰ **πρόσωπά μας ἔγιναν προσωπεῖα.**

Καὶ παριστάνομεν, κύριε Μπένη, ὅλοι, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω, μὲ ἀκούεις, ἀπὸ πάνω ἕως κάτω, σὺ τὸν Βίσαγγελέα, ἐγὼ τὸν δημοσιογράφον, ὁ Κουμουνοῦρας τὸν πρωθυπουργόν καὶ ὁ Τσιγγῆρος βασιλέα—χωρὶς νὰ κουρασθῶμεν ἀπὸ τὴν διηνεκῆ αὐτὴν παράστασιν, ἥτις βασιτῆ δεκαετηρίδας, ἐνῶ μίαν ὥραν ἂν σὲ φορέσουν προσωπίδα, κύριε Μπένη, σκάνεις ἐξ ὑπερευαισθησίας, δὲν ἔχει οὕτω ;

Εὐερετε πόσον ἀγαπῶμεν τὸν τόπον, πόσον τὸν ἔχομεν ὅλοι εἰς τὴν καρδίαν μας. Καὶ ἐκ τῆς ἀγάπης τῆς πολλῆς πρὸς αὐτὸν τὸν ἐκάμαμεν τόσο ἐλαφρὸν, ὥστε νὰ δύναται νὰ χωρῇ πράγματι εἰς τὴν καρδίαν μας ἢ καὶ νὰ δύναται νὰ πετάξῃ, διὰ νὰ τὸν στείλωμεν μίαν ἡμέραν ὅλον εἰς στιγμᾶς ἐνθουσιασμοῦ εἰς τοὺς κόλπους τῆς 'Ρωσίας ἢ τοὺς κόλπους τῆς Αὐστρίας, ὅπως εἰς στιγμᾶς σαρκικοῦ ἐνθουσιασμοῦ στέλλομεν λευκὰς περιστράς εἰς τοὺς θερμούς τῆς Μινέλλης ἢ τῆς Νεβίλ κόλπους.

Τὸν ἀγαπῶμεν τὸν τόπον, ὡς ἀγαπῶμεν τὴν μαϊτρέσαν μας, τὴν ὁποίαν ἅμα βαρυνθῶμεν τὴν ἀποπέμπομεν, τῇ λέγομεν :

— 'Ε ! φθάνει, πῆγαινε καὶ εἰς ἄλλον.

Τὸ πολὺ πολὺ ὅπως ἔκαμνε ὁ Χασσᾶν τοῦ Musset εἰς ἀναριθμήτους ὀδαλίσκας του :

Tous les derniers du mois on leur donnait un bain
Un déjeuner, un voile, un sequin dans la main,
Et puis on les priait d' aller courir les rues.

'Ἄλλ' ὁ Χασσᾶν τοῦ Μυσσέ ἠλλαζε τὰς μετραῖσας του κάθε ὀκτῶ μέραι· δὲν ἦσαν ὑποκάμισα ἐκεῖναι νὰ κατατήσουν εἰς τὸ τέλος τοῦ ὀκταήμερου ἄχρηστοι. Ἦσαν ἀληθινὰ καλλογαί, αἵτινες μπορεῖ κατ' ἄτομον νὰ γεννοῦν κόρον, ἀλλ' αὐταὶ εἶναι πάντοτε νεαὶ ὑπὸ νέαν ἀκμήν, ὡς τὸ ἀγαλμα τοῦ 'Ερμοῦ τοῦ Πραξιτέλου, ὅπερ καθ' ἐκάστην ἐπισκεπτόμενος ὑπὸ νέαν καθ' ἐκάστην τὸ βλέπει μορφὴν

αὐτὰ τὰ σύνορα τὰ πειρῶ σιδηροδρομικῶς, διὰ νὰ φθάσω εἰς τὰ βασίλεια τῶν χαρίτων σου.

— Καὶ παρακάτω;

— Ἄφου ἔφθασα εἰδῶ εἰς τὰς χάριτάς σου πολὺ παρακάτω δὲν ἐννοῶ νὰ πάγω. Μὲ φθάνει. Εἶμι καὶ μένω.

Κρι-Κρι.

ΔΟΣΟΛΗΨΙΑΙ ΟΜΟΓΕΝΩΝ.

I.

Φίλτατε Τσαγγάρη,

Ἄν διεσκέδασα εἰς τὸν τελευταῖον χορὸν σου τὸ ζεῦρεϊς. Δὲν λέγω ὅτι πταίεις, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἡ διασκέδασίς σου ἦτο μπούζι.

Λάβε ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τὸ μπούζι αὐτὸ ἔδαπάνησα τὰ ἐξῆς, οὔτε ὀβολοῦ ἐξαιρουμένου :

Διὰ ταύλους ἐγὼ καὶ ἡ κυρία μου μὲ τοὺς

ὀπηρετίας..... **φρ. 1000**

Διὰ πρόσθετον ταῦλον ἕνεκα ὑπερβάσεως

βάρουσ σεντουκίων τοαλέτίας..... » **300**

Δι' ἐξόδα ξενοδοχείου ἐπὶ ἑξαμήνημον

εἰς «Ξενοδοχεῖον Ἀγγλίας»..... » **1500**

Δι' ὑπερτίμησιν ἐλλείψει δωματίων..... » **400**

Διὰ συνεισφορὰς de rigueur πρὸς δικαίω-

σιν τίτλου ὀμογενοῦς..... » **22,10**

Δι' ἐξόδα παρουσιάσεως εἰς ἀνάκτορα συ-

ντοπεία διορισμοῦ Κυρίας μου εἰς ἐπι-

τροπήν νοσοκόμων..... » **500**

Τὸ ὅλον... » 3722,10

Ἄφινω εἰς τὴν συνείδησίν σου ἂν ἀξίζει νὰ ὑποστῶ ὁ-
νος μου αὐτὴν τὴν ζημίαν, τώρα εἰς αὐτὰ τὰ κεσάτια, ποῦ
οὔτε ἄχυρα ἔχω νὰ προμηθεύσω εἰς τοὺς ῥώσους, οὔτε ἐπι-
στολάς νὰ γράψω εἰς τὸν Γλάδσταννα.

Σὲ ἀσπάζομαι,
Μαυροθαλασσίτης

II.

Φίλτατε Μαυροθαλασσίτη,

Σὲ λυποῦμαι καυμένη βλάκα ποῦ κάθεται καὶ συλλογιέ-
σαι τρεῖς χιλιάδες βρωμόφραγκα, ἀλλὰ βοῦθα τώρα καὶ θὰ
σὲ χῶσω μέσα εἰς τὴν Γεωργικὴν Τράπεζαν, νὰ τὰ βγάλῃς
τὰ ψωρόφραγκα σου 1000 %.

Μὲ κατάφραες πάλι
Τσαγγάρης.

ΕΥΤΡΑΠΕΛΑ.

I

Ὅλο τὴν ἔλεγ' ἄγγελο, ποῦ ἦρθε νὰ γλυκαίη

Ἐδῶ 'ς τὴ γῆ τὴν ἔρημ τὰ πρῶτα νεζάτα μου

Πάλι τὴν ἔλεγ' ἄγγελο, τὴ ῥοδοζυμωμένη

γαλανομμάτα μου.

Κ' ἔτσι μιὰ ἡμέρα ἔρημος σὰ βρέθηκα 'ς τὴν Πλάκα
κ' ἐφώναζ' : α' Ἄγγελέ μου, ποῦ εἶσαι, 'χάθηκες;»

— Δὲ 'ξέρεις, μοῦπαν, πῶς πετοῦν οἱ ἄγγελοι, μωρὲ βλάκα,
ἢ μὴ 'λωλάθηκες ;

II

Τῆς ἔγραψα : «Μαριόλα μου πῶς μὲ λυπεῖς στοχάσου
νὰ δίνης 'ς ὄλους καὶ φίλι.

»Κρίνε το καὶ μονάχη σου, καὶ γίνε 'στά φιλιὰ σου
»ὀλίγω πλέον φειδωλή.»

Κ' ἐκείνη μὲ ἀπήνησε : «Μόλις τὸ γράψιμό σου
»ἐγνώρισα εἰς τὸ χαρτί,

»κι' ἀπ' τὴ χαρὰ μου φίλησα διὰ λογαριασμό σου
»καὶ τὸ γραμματοκομιστή!»

III

Ὅπισ' ἀπὸ τὰ κάγκελα τὴν εἶδα, κ' ἕνα ἕνα
κάνενα δὲν ἠμπόρεσα μιὰ τρίχα νὰ κλονίσω.

Μὰ ὅλα θαρρῶ σείστηκαν κ' ἔπεσαν μαζεμμένα,
'στά χεῖλη τῆς σὰ δέχθηκε τὰ χεῖλη μου νάγγίσω.

Φλόξ.

ΜΠΑΙΝΕΤΕ ΚΑΙ ΒΓΑΙΝΕΤΕ ΣΗΜΕΡΟΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΑΝΑΥΛΗ

Ὅδος Ἑρμοῦ, ἀρ. 202, ἀντικρὺ τῆς οἰκίας Γ. Σκουζῆ
καὶ τοῦ Καταστήματος Ἀφεντάκη.

Ὅπου σᾶς περιμένει πυκνὴ ἀνθοδέσμη
προσωπίδων καὶ δομένων.

ΟΔΟΝΤΟΣΜΗΚΤΙΚΟΝ ΦΥΡΑΜΑ ΤΟΥ ΡΙΓΩ

PATE-DENTIFRICE RIGAUD et Co.

Τὸ φύραμα τοῦτο περιέχει ἐν ἑαυτῷ τὰ τονωτικὰ τῆς
Κίνης στοιχεῖα, ἀναλυόμενον μετ' ὀλίγου ὕδατος παρέχει
ἡμῖν γλίχρασμα καθ' ὅλα εὐάρεστον ὅπερ ἐπιτρεβόμενον διὰ
τῆς ψήκτρας ἐπὶ τῶν ὀδόντων καθαρίζει αὐτοὺς, τοὺς λευ-
καίνει καὶ τοὺς προφυλάττει ἀπὸ τὴν τερηδόνα καὶ πᾶσαν
ὀδονταλγίαν.

Παρὰ Κ. Ὀλυμπίω φαρμακεμπόρῳ, 206 ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΡΙΓΩ

DENTOVINE RIGAUD

Τὸ Ἐλιξίριον τοῦτο βάσιν ἔχον τὴν ἀφρικαν, εὐωδιάζει
εὐάρεστος τὸ χρῶμα, καθαρίζει καὶ δροσίζει τὴν ἀναπνοήν,
λευκαίνει τοὺς ὀδόντας, διευκολύνει τὴν κυκλοφορίαν τοῦ
αἵματος καὶ δίδει εἰς τὰ οὖλα τὸν ῥοδινὸν χρωματισμὸν
ὅστις εἶναι τὸ σημεῖον τῆς ὑγείας.

Παρὰ Κωνσταντίνῳ Ὀλυμπίῳ, 206, ὁδὸς Ἑρμοῦ.